

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., s r.o.**, so sídlom P., IČO: X., v zastúpení *Mgr. R., advokátom*, so sídlom D., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Žiline**, ul. A. Kmeťa 17, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/01724/KRA zo dňa 9. októbra 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S 17/2010-98 zo dňa 8. júna 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S 17/2010-98 zo dňa 8. júna 2010, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline, uznesením č. k. 20S 17/2010-98 zo dňa 8.6.2010, podľa ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Žilina č. 4862/2009/Bo zo dňa 18.6.2009 o umiestnení stavby „P.“. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že krajský súd mal v danej veci preukázané, že žalobca dňa 25.2.2010 osobným podaním doručil Krajskému súdu v Žiline podanie, ktorým sa domáhal konania vo veci a zároveň súčasťou tohto podania bola žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu uvedeného v záhlaví tohto rozhodnutia. Žalobca tvrdil, že dňa 23.11.2009 podal žalobu elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom a s časovou pečiatkou. Žaloba podaná elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom nebola krajským súdom prijatá a ani zaevidovaná. Krajský súd zistil, že podanie žalobcu spolu s pripojenými prílohami prekračovalo dovolenú veľkosť, pre ktorú nebolo možné elektronické podanie prijať, o čom bol žalobca informovaný. Krajský súd poukázal na to, že podanie žalobcu zo dňa 25.2.2010 posúdil ako žalobu proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu a ďalej postupoval v konaní podľa §§ 247 a nasl. O.s.p.. Konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 15.10.2009, ktorým dňom mu začala plynúť lehota ustanovená v § 250b ods. 1 O.s.p. a uplynula mu dňom 15.12.2009, žalobca podal žalobu až dňa 25.2.2010. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca podal žalobu oneskorene a preto konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p.. K námietke žalobcu týkajúcej sa včasnosti podania žaloby uviedol, že pokiaľ bol žalobcovi odoslaný mail, z ktorého nebolo možné jednoznačne určiť, že žaloba podaná elektronicky bola riadne prijatá a zároveň nebola zaslaná potvrdenka o prijatí a potvrdenka

o platnosti podpisu po úplnom overení, bolo v záujme žalobcu sa o uvedený nedostatok zaujímať a v lehote nedostatky odstrániť. Konštatoval, že vzhľadom na uvedenú skutočnosť mohol súd začať konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku len na základe osobného podania zo dňa 25.2.2010, ktoré ako jediné bolo možné vyhodnotiť ako spôsobilý návrh na začatie konania v preskúmvanej veci, ktoré podanie žaloby však súdu bolo doručené po uplynutí zákonnej lehoty.

Krajský súd rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že odvolanie podal z dôvodov ustanovených v § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p.. Namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Tvrdil, že postupom súdu prvého stupňa mu bola podľa § 205 ods. 2, písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ O.s.p. odňatá možnosť konať pred súdom. Dôvodil, že žalobu podal v súlade s ust. § 42 ods. 1 O.s.p. hoci je nesporné, že podanie návrhu prekračovalo limit pre podávanie elektronických podaní uvedených na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Poukázal na to, že veľkostný limit pre podávanie elektronických podaní neobsahuje ani O.s.p. a nevyplýva ani zo zákona č. 543/2005 Z.z. v spojení so zákonom 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a ani z vyhlášky NBÚ č. 136/2009 Z.z. Ďalej uviedol, že pokiaľ elektronické podanie účastníka konania presahuje veľkostný limit pre podávanie elektronických podaní a súčasne prejde cez podateľňu, neexistuje žiadny zákonný dôvod takéto podanie označiť za právne neexistujúce. Spochybnil skutočnosť o tom, že podanie nebolo súdu doručené. Tvrdil, že mu bolo v rámci aplikácie Microsoft Outlook doručené potvrdenie o doručení, z ktorého vyplýva, že správa ním odosielaná bola riadne doručená dňa 23.11.2009, o čom súdu predložil ako dôkaz správu KS Žilina v origináli v anglickom jazyku s prekladom do slovenského jazyka. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za nezákonné aj z dôvodu, že nie je riadne odôvodnené, je arbitrárne a krajský súd neuvádza, ktoré ustanovenie zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu upravujúceho elektronické podania stanovuje veľkostný limit elektronického podania, po prekročení ktorého by takéto podanie nebolo v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. riadnym elektronickým podaním.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril. Odvolací návrh odvolaciemu súdu nepredložil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmvajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, **elektronickými prostriedkami** alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; **podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba.** Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 42 ods. 1 O.s.p. upravuje rôzne formy, ktorými účastníci konania môžu urobiť podania na súd, jednou z nich je aj možnosť urobiť podanie elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, pri ktorej forme podania zákonodarca nepredpokladá doplniť takéto podanie písomne v stanovenej lehote. Pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom je súd povinný postupovať podľa osobitných predpisov, ktorými sú zákon č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise v znení neskorších predpisov a vyhláška č. 136/2009 Z.z. o spôsobe a postupe používania elektronického podpisu v obchodnom styku a administratívnom styku. Takto prijaté podania sa odovzdajú podateľni súdu na ďalší postup podľa ust. § 129 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy. Podania majú bez ďalšieho procesné účinky ako náhle boli doručené alebo inak došli súdu. V prípade riadneho doručenia elektronická podateľňa automaticky vygeneruje potvrdenku s presným časom prijatia podania, ktorú elektronicky zašle odosielateľovi. Potvrdenka podpísaná zaručeným elektronickým podpisom súdu predstavuje dôkazný prostriedok za účelom preukázania nezmeškania procesnej lehoty. V opačnom prípade, teda pri neúspešnom doručení by mala elektronická podateľňa v zmysle vyhlášky zabezpečiť potvrdenie o odmietnutí elektronického dokumentu.

Zo skutkových zistení tvoriacich súčasť súdneho spisu v danej veci a to z komunikácie medzi žalobcom a IT pracovníkom krajského súdu (č.l. 77) odvolací súd zistil, že podanie poslané dňa 23.11.2009 z adresy [O.](#) na adresu podatelnaKSZA@justice.sk v čase medzi 8:00 a 10:00 hod. malo podľa záznamov z vonkajšej emailovej brány veľkosť 3046320 (byte), pričom podľa informácií zverejnených na stránke Ministerstva spravodlivosti SR je maximálna akceptovateľná veľkosť emailu 2MB a teda mail nespĺňal požiadavky a do dvoch minút bol zaslaný na adresu odosielateľa email s predmetom Delivery status notification (Failure). Žalobca predložil potvrdenie elektronickej podateľni Krajského súdu v Žiline, z ktorého vyplýva, že administrátorka dňa 23.11.2009 o 9.38 oznámila o stave doručenia (prenosu) prílohy - žaloba proti rozhodnutiu správneho orgánu, na adresu žalobcu, tak, že:

„toto je automaticky vytvorené oznámenie; prenos Vašej správy bol úspešný k nasledovným príjemcom, ale požadované oznámenie o stave doručenia nemusí byť cieľovým miestom vytvorené“. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že podanie nebolo na súde prijaté a zaevidované, pretože prekračovalo dovolenú veľkosť, pre ktorú nebolo možné ho prijať.

V právnych predpisov upravujúcich problematiku elektronických podaní nie je stanovená maximálna možná veľkosť podaní, jedine povinnosť dodržať formu a obsah. Informáciu zverejnenú na stránke Ministerstva spravodlivosti SR nemožno považovať za všeobecne záväznú.

Problematikou formy návrhu na začatie konania sa už zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v Náleze č.k. III. ÚS 7/07-97 konštatoval, že fyzické alebo právnické osoby sú oprávnené podať (doručiť) všeobecnému súdu podanie, teda aj návrh na začatie konania, aj elektronickou formou podpísaný zaručeným elektronickým podpisom v zmysle príslušných právnych predpisov. Aj z ústavného imperatívu „.. konať iba na základe Ústavy SR, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom ktorý ustanoví zákon“, uvedeného v článku 2 ods. 2 Ústavy SR, možno vyvodiť príkaz adresovaný všetkým štátnym orgánom a teda aj všeobecným súdom prijať každé podanie uskutočnené spôsobom, ktorý predpokladá a ustanovuje zákon. Ak tak dotknutý štátny orgán neurobí, v danom prípade súd, dopustí sa neprípustného zásahu do základných práv dotknutej fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorému treba priznať ústavnoprávnu ochranu. Konanie resp. nečinnosť dotknutého štátneho orgánu, ktorým tento nerešpektuje ústavný príkaz konkretizovaný v dotknutých ustanoveniach zákona, predstavuje porušenie základného práva aj za okolností, kedy tento štátny orgán sám priamo nespôsobil stav, ktorý mu reálne neumožňuje nakladať s podaním fyzickej osoby v čase jeho doručenia spôsobom ustanoveným zákonom.

Z citovaného nálezu Ústavného súdu SR teda vyplýva záver, že formu podaní na súdy a ich účinky treba posudzovať aj v súlade s ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaručujúcich súdnu ochranu vždy tam, kde je hrozba porušenia základných práv a slobôd.

Odvolačný súd v danej veci s poukazom na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd skutkové okolnosti týkajúce sa včasnosti podania žaloby nesprávne právne vyhodnotil. Treba súhlasiť s názorom žalobcu, že z právnych predpisov ustanovujúcich elektronickú formu podania podpísaného zaručeným elektronickým podpisom nevyplýva limit pre podávanie elektronických podaní a preto stanovený limit na internetovej stránke ministerstva nie je možné považovať za právne záväzný. Súčasne žalobca v danom prípade spochybnil tvrdenie krajského súdu, že podanie bolo elektronickou formou vrátené adresátovi t.j. žalobcovi pre jeho nedoručenie, predložením potvrdenia elektronickej podateľne súdu o prijatí podania elektronickou formou dňa 23.11.2009. Z uvedených dôvodov vzhľadom na pochybnosti v preukázaní doručenia podania žaloby dňa 23.11.2009 prijatím elektronickou poštou súdu treba vychádzať z prezumpcie, že žalobca elektronickým podaním podal žalobu v zákonnej lehote. Odvolací súd zastáva názor, že nebolo by možné považovať za spravodlivé, aby nedostatky spočívajúce v technickom prijíme elektronickej podateľni súdu zaťažovali toho, ktorý sa na súd obrátil

na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov. Krajský súd tým, že konanie zastavil odňal žalobcovi ako účastníkovi preskúmovacieho konania možnosť konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f), ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a po preskúmaní veci v merite vo veci opäť rozhodnúť, pričom súčasne rozhodne opätovne o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p..

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. januára 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth